

कर्म्याग्रसंस्थाः पिदधुः पौरनार्यो मुखैरू नभः
 व्योमगङ्गात्तरोत्फुल्लहेमाम्बुरुहविभ्रमैः । 19
 ततः स्वं राजभवनं वत्सराजो विवेश सः
 नृपश्रिया इव अपरया सह वासवदत्तया । 20
 सेवागतनृपाकीर्णं मागधोद्गीतमङ्गलं
 सुप्तप्रबुद्धम् इव तद् रजे राजगृहं ततः । 21
 अथ वासवदत्ताया भ्राता गोपालको ऽचिरात्
 आययौ सहकृत्वा तौ प्रतीहारपुलिन्दकौ । 22
 कृतप्रत्युद्गमं राज्ञा तम् आनन्दम् इव अपरं
 प्राप वासवदत्ता सा प्रहृषीत्फुल्ललोचना । 23
 अमुं भ्रातरम् एतस्याः पश्यत्या, मा स्म भूत् त्रया,
 इति इव तस्यास् तत्कालं रुरोध अश्रु विलोचने । 24
 पितृसंदेशवाक्यैश्च तेन प्रोत्साहिता अथ सा
 मेने कृतार्थम् आत्मानं स्वजनेन समागतं । 25
 ततो यथावद् ववृते तस्या वत्सेश्वरस्य च
 व्यग्रो गोपालको ऽन्येद्युस् तत्र उद्वाहमहोत्सवे । 26
 रतिवल्लीनवोद्भिन्नम् इव पल्लवम् उज्ज्वलं
 पाणिं वासवदत्तायाः सो ऽथ वत्सेश्वरो ऽग्रहीत् । 27
 सा अपि प्रियकरस्पर्शसान्द्रानन्दनिमीलिता
 सकम्पस्वेददिग्धाङ्गी गाढरोमाञ्चर्चिता । 28